

13:e söndagen efter trefaldighet 230903, Rubrik: Medmänniskan.

Matt 7:12 Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Det finns två givna reflektioner inför dagens korta evangelium:

Den första: Har jag varit tillräckligt snäll? Det svaret återkommer vi till.

Den andra reflektionen blir: Vad säger lagen, vad säger profeterna?

Alla vet förmodligen att 10 Guds bud är en del av lagen, men, Moses fick därutöver en mängd andra ceremoniella föreskrifter från Gud.

Först tar vi ett exempel på vad lagen säger - utöver 10 Guds bud:

3 Mos 1:10 Om han ger ett brännoffer från småboskapen, ett får eller en get, skall det vara ett felfritt handjur. Han skall slakta det vid altarets norra sida inför Herren, och Arons söner, prästerna, skall stänka dess blod runt om på altaret.

Nästa exempel utgörs av Guds vilja, uttalad genom profeten Jesaja:

Jes 1:16-17 Tvätta er, rena er! Låt mig slippa se era illdåd. Sluta göra det onda och lär er göra det goda. Sträva efter rättvisa, stöd den förtryckte. För den faderlöses talan, skaffa änkan rätt.

Mitt upp i allt detta skriver Paulus följande ord om lagen som Moses fick av Gud:

*Rom 10:4-5 **Kristus är slutet på lagen, så att var och en** som tror kan bli rättfärdig. Ty om den rättfärdighet som lagen ger skriver Mose: Den människa som håller buden skall leva genom dem.*

Jaha, därmed står vi inför motsägelsen att lagen finns **samtidigt** som Paulus säger att: ” *Kristus är slutet på lagen* ”

Biblisk allmänbildning innebär att man skaffar sig en överblick, samtidigt som man läser och reflekterar över bibeltexten, ord för ord.

Om jag nu ställer bibelorden: *Kristus är slutet på lagen* mot den viktiga meningen: *Den människa som håller buden skall leva genom dem, **då!!*** ställs jag inför den självrannsaskande frågan:

Klarar jag av att spegla mitt liv i 10 Guds bud och **samtidigt påstå** att jag hållit dem i **alla** levnadsdagar? Givetvis klarar jag inte det. Kung David skrev ned den insikten om sitt eget liv. Att **allt** han brutit - inklusive ungdomens övermodiga lättssinne - behövde Guds förlåtelse:

*Ps 25:7 Glöm min ungdoms synder, **allt ... jag brutit**, tänk på mig i din trofasthet, Herre, du som är god.*

Offren i Gt skulle kännas. Utifrån familjens ekonomi offrades alltifrån välnärd nötboskap ned till Josef och Marias duvor. Jesu försoningsgärning innebar slutet på lagens alla ställföreträdande offer. Däremot har tio Guds bud och hur Gud definierar synd **inte ändrats!**

Offren i GT, var en temporär lösning för israeliternas synder. När Jesus – alltså Guds egen son! –offrar sitt liv, då finns inget kvar, som skulle kunna vara värdefullare att offra! Vi måste vara medvetna om att Gud har inget värdefullare än sin son!!!

Därför är Jesu försoningsgärning **det slutgiltiga offret** som försonar människor med Gud **och** gör det möjligt för dej och mej att få evigt liv.

Då är vi framme vid frågan: Har vi varit tillräckligt snälla? Bibelns svar är nej. Du och jag behöver Jesu försoningsgärning! Så här står det:

Rom 3:23-24 Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus.

Hur du och jag – som vuxna människor - ställer oss till vårt behov av Jesu försoningsgärning är avgörande. Vill vi vara friköpta av honom?

Paulus skriver – faktiskt mycket bekymrad - följande om sitt folk: De hävdar sin egen rättfärdighet. De är sig själva nog. De vill inte underordna sig Guds beslut. Därmed förkastar de Jesu försoningsgärning. Förkastar den dyrbaraste gåvan som Gud kunde ge. För att rädda sitt egendomsfolk inklusive hela mänskligheten från dess misstag.

Rom 10:1-4 Bröder, mitt hjärtas önskan och min bön till Gud är att de skall bli räddade. Jag kan vittna om iveren i deras gudstro, men de saknar den rätta insikten. De vet inte vad rättfärdighet från Gud vill säga utan söker hävda sin egen, och därför har de inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud. Kristus är slutet på lagen, så att var och en som tror kan bli rättfärdig. Ty om den rättfärdighet som lagen ger skriver Mose: Den människa som håller buden skall leva genom dem.

Dagens slutreflektion blir: Behöver jag Jesu försoning, eller, har jag verkligen hållit alla buden varenda minut i mitt liv? Själv har jag insett att jag behöver hans försoning.